

anläggningskostnaden, eller 373,000 R:dr R:mt, under förut-sättning att den öfriga kostnaden bestrides af det aktiebolag, som blifvit bildadt för att bringa denna bana till stånd.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Axel Th. Gustafsson,

Riksdagsman för Östbo härad af Jönköpings län.

N:o 152.

Af Herr Liss Olof Larsson: Om indragning af det nu utgående anslag till de Kongliga teatrarne.

Den Kongl. propositionen om statsverkets tillstånd och behof, som till denna Riksdag blifvit aflemnad, har hos mången, jag tror hos de flesta, väckt lindrigast sagdt förvåning, att icke säga häpnad; icke mest derföre att stora summor äskas för ordnandet af vårt lands försvar, ty sådant var att vänta, ehuru fordringarna äro sådana att de öfverstiga de flestas förväntan; men att sådana, för våra tillgångar oerhörda fordringar framställas, utan att snart sagt några indragningar på samma gång föreslås af statsutgifter, som äro mindre nödiga, att icke säga öfverflödiga, var att gäcka mina och jag tror mångens förhoppning, och detta så mycket mer, som nya, icke obetydliga anslag begäras för ändamål, hvars nytta kan vara mycket tvifvelaktig och hvars nödvändighet svårligen någon kan bevisa — ja knappast ifrågasätta.

Under sådana förhållanden och då ingen af oss lærer vilja neka de anslag som erfordras för vårt försvar, för så vidt det är oss möjligt; anser jag det vara hvars och ens pligt att, för att få detta behof fylldt, fästa uppmärksamheten på de utgifter, som nu betunga statsverket, hvilka kunna, såsom icke varande nödvändiga, användas till för samhället mera nödvändiga ändamål, bland hvilka ordnandet af vårt landförsvar torde stå främst. Under omständigheter sådana som de för handen va-

rande, böra enligt min åsigt icke allenast alla öfverflödiga anslag indragas, utan ock de anslag, som under vissa omständigheter kunna anses nyttiga, men icke nödvändiga.

Då jag nu går att föreslå indragning af ett anslag, som visserligen från några håll påstås vara nyttigt, ehuru jag fortfarande icke förmår inse dess nytta för det allmänna, så sker detta under den lifligaste öfvertygelse om att det under inga vilkor kan hänföras till de nödvändiga — jag menar anslaget till den Kongl. teatern. Att en vid sista riksdag afgifven motion om detta anslags nedsättning icke vann bifall, anser jag icke utgöra något skäl för att nu afstå från att motionera i ämnet, då hufvudsakliga skälet för afslag i Andra Kammaren, der någon diskussion i ämnet försiggick, var att man ville invänta det förslag i saken som den så kallade Teaterkomitén skulle komma att afgifva; hvilket betänkande vi nu känna, och som, så vidt jag kunnat inhemta, icke innehåller några skäl, som berättiga till att hänföra denna utgift till dem, som äro för samhället nödvändiga.

På dessa enkla skäl, och utan att ingå i någon vidare pröfning om teaterns nytta för samhället, vågar jag föreslå,

att Riksdagen måtte. för att användas till statens viktigare behof, indraga det anslag å 60,000 R:dr Rm:t, som å sjunde hufvudtitelns ordinarie utgiftsstat nu utgår till Kongl. teatern.

Om remiss anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

Liss Ol. Larsson.